

Önsöz

Örgütlü toplum yaşayışının temelini oluşturduğu düşünülen yazılı kurallar ortaya koymak, anayasacılık hareketi çok eski dönemlere kadar uzanmaktadır, Türkiye'de de anayasacılık hareketi Tanzimat ile başlamıştır, Her sorunun çözümü iyi bir anayasa yapmaya bağlanmıştır. Bu anlayışın benzerini madencilik sorunlarının ele almasında da görmekteyiz. Uzun yıllar madencilik sektörünün sorunlarının çözümünde tek yol ve yöntem iyi bir maden yasası hazırlamak olarak algılanmıştır. Oysa yasalar toplumların anlayışlarının, alt ve üst yapılarının büyük ölçüde birer yansımalarıdır. Önemli olan toplumların değer yargılarında, alt ve üst yapılarında bulunan yanlışların, eksiklerin giderilmesi ve buna uygun yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesidir.

Jeoloji Mühendisleri Odası olarak yapılan ilk yanlışın sektörün ihmal edilmesini olduğunu söylüyoruz. Madencilik sektörü yaratacağı yüksek katma değer ile ekonomimize Önemli bir güç kazandırabilecek potansiyele sahiptir. Yine ekonominin önemli bir istihdam alanıdır. Bu sektörün doğrudan ülke kaynaklarına dayalı olması ise büyük bir stratejik avantaj oluşturmaktadır. Tüm bu gerçeklere karşın, madencilik sektörünün GSMH içindeki payının % 1,5*2 düzeyinde olması, bu oranın dünya ortalamasının 113 'ünde kalması ise açıklanması güç bir durumdur,

İhmal edilmiş, önemi küçümsemiş madencilik sektörünün içinde bulunduğu diğer önemli bir sorun da, bilimsiz anlayışların rahatlıkla uygulama olanağı bulabilmesidir, Bugün artık çağımız bilgi çağı olarak tanımlanıyor. Madencilik sektörü çeşitli meslek disiplinlerinin istihdam açısından çekişme alanı olmamalı, sektörün gereksinmesi olan bilgi ve elemanı gerektiği yerde kullanabilmeli, bu iş için tek ölçü bilimsellik olmalıdır.

Sektörün bir sorunu da yatırım için yoğun sermaye gerektiriyor olması, yatırımların uzun vadeli olması ve yüksek oranda risk taşımasıdır. Bu sorunlar ancak devletin katkı ve desteği ile aşılabilecek nitelikte sorunlardır. Oysa son yıllarda yapılan ekonomik tercihler böyle bir desteği olanaksız kılmış, sektörün içinde bulunduğu sorunlar daha da ağırlaşmıştır,

Maden aramacılığı ise daha da çok ihmal edilmiştir. Risk faktörünün en yüksek olduğu, devlet desteğine en çok gereksinim duyulan maden aramacılığı ne yazık ki uzun yıllardır gözardı edilmiştir, Bu amaçla kurulmuş MTA Genel Müdürlüğü sınırlı bütçe olanaklarıyla yatırım yapamaz duruma getirilerek, ülkenin gereksinmesi olan temel altyapı hizmetlerini üfemez bir biçimde çalışmaya zorlanmıştır. Üstelik bu altyapı çalışmalarında, kamu yararının yerine kârlılık ilkesinin getirilmeye çalışılması ile kurumun yapısı bir karmaşaya dönüştürülmek istenmiştir.

Öte yandan devlet adına denetim yapan Maden Dairesi ise bir başka sorundur. Bugün örgütlenme yetersizliği, içinde bulunduğu bürokratik yapısı ve teknik yetersizliği ile sektöre nitelikli hizmet sunması olanaksızdır,

Sayılan tüm sorunların incelenmesi, çözüm yollarının ortaya konulması ile temel bir ulusal madencilik politikasının belirlenmesi mümkün olabilir. Ancak böyle bir politika doğrultusunda yapılacak yasal düzenlemeler uygulama olanağı bulabilir.

15 Haziran 1985 tarihinde yürürlüğe giren 3213 sayılı Maden Yasasının yeniden ele alınması gündeme geldiğinde, Jeoloji Mühendisleri Odası olarak, sorunu yalnızca Maden Yasası kapsamında değerlendirmenin yetersiz kalacağını düşündük. Yukarıda kısaca açıklamaya çalıştığımız sorunların ele alınmasını, yasal düzenlemelerle ilgili önerilerin bu doğrultuda yapılmasını doğru bulduk. Sektörün yetkin kişi ve kurumları ile ilişkiye geçerek konuya ilişkin görüşlerini derledik, Ortaya koyduğumuz bu yayının Önemli bir gereksinmeyi karşılayacağına, yasal düzenleme çalışmalarına katkıda bulunacağına inanmaktayız.

Toplum yararını ön planda tutmayı amaç edinen Jeoloji Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu olarak yayının hazırlanmasına katkı sağlayan kişilere, kurumlara ve teknik sorumluluğu üstlenen sayın Vedat OYGUR'e teşekkürü bir borç biliriz.

Saygılarımızla,

Yönetim Kurulu